

Aan het ministerie van LNV

Betreft: - Reactie op consultatie 'Wijziging Urm zesde actieprogramma Nitraatrichtlijn 2018-2021'
- Veel te hoge forfaits voor laagproductieve (Jersey-) zelfzuivelaars

Datum: 12 augustus 2019

Geachte heer, mevrouw,

U ontvangt deze reactie op de consultatie namens 'De Groote Voort' te Luntenen.

De Groote Voort is een biologisch melkveebedrijf met honderd procent Jersey-vee. De melk wordt zelf verzuiveld tot boerenkaas en verkocht onder de merknaam 'Remeker'. In de bedrijfsvisie wordt kwaliteit ver boven kwantiteit gesteld, met als resultaat internationaal prijswinnende kazen en de uitverkiezing tot 'Agrarisch ondernemer van het jaar' in 2016.

Bedrijven zoals De Groote Voort zijn er maar weinig in Nederland. De gemiddelde melkproductie per koe per jaar is laag en bedraagt slechts ca. 5200 kg. Dit wordt veroorzaakt door het toegepaste veeras (Jersey's) en de specifieke voeding waarbij uitsluitend wordt gestuurd op kaaskwaliteit.

In de concept-wijzigingsregeling worden excretienormen voor melkkoeien vastgesteld. Voor niet-zelfzuivelaars, al dan niet biologisch, zijn deze gedifferentieerd naar soort mest, productieniveau en ureumgetal, zodat ieder bedrijf een min of meer bedrijfsspecifieke norm kan hanteren. Voor biologische zelfzuivelaars met vaste mest is er slechts één norm bepaald, corresponderend met 6580 kg per koe en een ureumgetal van 22,0. De excretie van stikstof en fosfaat wordt daarmee vastgepind op 70,5 respectievelijk 35,9 kg. Deze is dus niet gekoppeld aan het werkelijke productieniveau en ureumgetal. Als basis voor de vaste forfaits is de grote Holstein-koe als uitgangspunt genomen.

Onze werkelijke excretie per (Jersey)koe bedraagt volgens de excretietabel 63,5 kg stikstof en 32,3 kg fosfaat (bij 5200 kg/koe en ureumgetal 22,0). Het betekent een overschatting door de concept-regeling met 7,0 kg stikstof en 3,6 kg.

Bij onze veestapel met ca. 90 Jersey melkkoeien betekent dit dat 'op papier' 630 kg stikstof en 324 kg fosfaat meer wordt geproduceerd dan in werkelijkheid. Dit correspondeert weer met 101,25 ton mest die teveel wordt berekend en die we grotendeels verplicht moeten afzetten buiten het bedrijf. Daar komt nog mest bij voor de overschatting van de jongveeforfaits voor Jersey's, wat ook meespeelt.

Als biologisch bedrijf hebben we echter alle mest hard nodig om de vruchtbaarheid van onze grond op peil te houden. Afvoer van mest betekent verarming van onze grond.

De conclusie is dat laag productieve zelfzuivelende bedrijven door de concept-regeling onevenredig zwaar worden benadeeld.

De onware forfaits veroorzaken niet alleen problemen bij de gebruiksnormen, dit is ook het geval bij wetgeving en regelingen omtrent fosfaatrechten, grondgebonden groei, minimale opslagcapaciteit mest, etc. Het is aannemelijk dat ook bij toekomstige wet- en regelgeving de onware forfaits moeten worden toegepast.

Zijdelings zij opgemerkt dat het toepassen van de Bex (Bedrijfsspecifieke excretie) om bedrijfsspecifieke normen te bepalen niet mogelijk is voor ons type bedrijf. Een voorwaarde hiervoor is dat de melkproductie minimaal 5600 kg per koe bedraagt (zie Handreiking Bex).

Verzoek

Ons verzoek is om binnen de wijzigingsregeling voor zelfzuivelende bedrijven een mogelijkheid te creëren om realistische forfaits toe te passen. Het meest logisch is om de werkelijke melkproductie en ureumgetal in de excretieforfaits te betrekken. De geproduceerde melk in een bepaald jaar kan worden verantwoord via de interne boekhouding en/of melkcontrolegegevens.

Als eventuele andere optie zou een rascorrectie kunnen worden toegepast, zoals door Skal en bij sommige regelingen ook door RVO wordt gedaan.

Ons lijkt dat er oplossingen voorhanden zijn die ook voldoende geborgd kunnen worden.

In afwachting op uw reactie,

hoogachtend,

Ir. F.C.A. van den Tempel
Tempel-advies

